

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno MCXVIII. ad annum MCLXXIX.

Parisiis, 1644

Vita Et Epistolae Innocentii Papae II.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15588

priores subiectos, firmam tenere inhi-beant.

ANNO
CHRISTI
1117.

VIII.

Decimas sicut Dei summi dominicas, ex integro reddi præcipimus.

IX.

Vt nulla persona ecclesias vel decimas, seu quælibet alia ecclesiastica beneficia, det vel accipiat, sine consensu & auctoritate episcopali, canonica auctoritate vetamus.

X.

Nulla abbatissa vel sanctimonialis carioribus vtatur indumentis, quam agninis vel cattinis.

Rex igitur cum inter hæc Londonia moraretur, auditis Concilii gestis consensum præbuit, auctoritate regia & potestate concessit, & confirmavit statuta Concilii a Guilielmo Cantuariensi archiepiscopo & sanctæ Romanæ ecclesiæ legato apud Westmonasterium celebrati. Hæc ille.

CONCILIVM RAVENNATE,
QVO AQUILEIENSIS ET VENETIARVM
patriarchæ depositi sunt, anno MCXXVIII. tempore
Honorii papæ II.

ANNO
CHRISTI
1128.

NOTA.

Concilium.] De rebus in hac Synodo gestis ista breuiter Baronius: Quo tempore misit Petrum presbyterum cardinalem tituli sanctæ Anastasiæ Rauennam, vbi congregata Synodo deposuit Aquileiensem & Venetiarum patriarchas. hæc in veteri pontificali. Quæ autem causa intercesserit horum condemnationis, non inuenimus.

VITA ET EPISTOLÆ
INNOCENTII PAPÆ II.

ANNO
CHRISTI
1130.

Innocen-
tius quan-
do ponti-
fex factus.

INNOCENTIVS secundus, nobili familia Romæ natus, Gregorii nomine ante pontificatum appellatus, cuius vita & fama, teste sancto Bernardo in epistola ad episcopos Aquitaniæ, nullum æmulum timent, ex cardinale dia-

dia-

diacono sancti Angeli, legitima & canonica electione prævia, potissimorum suffragantium cardinalium voto creatus est successor Honorii secundi, decimasexta Kalendaras Martii, die eodem quo Honorius defunctus est, anno Domini M CXXX. tempore Lotharii imperatoris. Vna pars cardinalium paucissimorum Petrum cardinalem, Leonis potentissimi ciuis Romani filium, hominem, teste Bernardo, epistola 127. nec vnus viculi potestate dignum, schismaticum antipapam crearunt, eique Anacleti, vt ait sanctus Bernardus epistola 124. antichristi & abominatio- nis nomen imposuerunt, maximoque schismati causam dederunt. Cui dum Innocentius, inquit Frisingensis, propter violentiam amicorum eius qui in Vrbe erant, & potentiam Rogerii Siculi, cuius fauore in sedem intrusus fuerat, resistere non valeret, transcens alpibus in Franciam se contulit, celebratisque ibidem Rhemensi, Claromontano & Pisano Conciliis, antipapam eiusque fautores excommunicauit. Inde comitatu sancti Bernardi abbatis stipatus Leodium profectus, conuocata ibidem episcoporum Synodo, Lotharium regem ad defensionem Romanæ ecclesiæ inuitauit. Cumque ista occasione Lotharius Cæsar inuestituras magno cum detrimento imperii ecclesiæ restitutas sibi reddi frustra postulasset, nihilque se a pontifice impetrare posse cognouisset, auxilium quod petebatur promisit & attulit.

Nam, cum Urbem vix ingressus fuisset, Rogerium omnesque schismatici fautores oppressit & fugauit; cumque Innocentium septimo anno, quam ab Vrbe in Galliam & Germaniam discessisset, sedi & Vrbi restituisset, in ecclesia sancti Saluatoris, quæ Constantiniana dicitur, ab eodem coronatus imperatoris & Augusti nomen adeptus fuit. Hæc ex Frisingensi, Viterbiensi, Roberto continuatore Sigeberti, & abbate Urspergeni.

Huius temporibus Petrus Abailardus hæresiarcha Britannus & summus philosophus docebat præter Deum aliquid externum, & inter Creatorem & creaturam tertium aliquod esse constituendum; Christum non assumpsisse carnem vt hominem liberaret; Timorem Domini castum non esse in futuro sæculo. De Trinitate Arium, de persona Christi Nestorium, de gratia Pelagium, deque aliis

Concil. Tom. 27.

M

Anacletus
papa schi-
maticus
contra In-
nocentium
electus.

Lotharius
coronatur.

Abailardi
hæreses
quæ.

pluribus hæresibus plures alios hæreticos sectabatur. Sanctus Bernardus in epist. & Petrus de Lutzenburgo.

Petrobusianorum hæreses.
Lothario defuncto
Conradus dux Sueuorum subrogatur.

Hoc eodem tempore Petrus de Bruis sacramentarios Petrobussianos & apostolicos multis erroribus deformes creauit. Petrus Cluniacensis epistola secunda, & alibi, Bernardus epistola 241. &c. Lotharius post restitutum Innocentium ex Italia rediens apud Tridentum, vt Frisingensis, apud Veronam, vt Viterbiensis ait, morbo correptus, in ipsis montibus in vilissima casa imperator potentissimus miseram humanæ conditionis relinquens memoriam anno regni sui decimotertio obiit. Per electionem principum in Conuentu Moguntia celebrato designatus est successor regni Conradus dux Sueuorum Henrici imperatoris IV. ex sorore nepos.

Anacleto antipapa
Victor antipapa substituitur.

Obitus Innocentii papæ.

Circa eadem tempora anno octauo, postquam sedem apostolicam inuaserat Petrus siue Anacletus pseudopontifex, Dei iudicio, auctore Roberto continuatore Sigberti, percussus obiit. Cumque ab eo ordinatos degradari, nec vltra ad sacros ordines promoueri, Innocentius pontifex decreuisset, eius sectarii cardinales alium quemdam Victorem IV. in schismate subrogarunt: verum cum paucos menses sedem detinuisset, auctore sancto Bernardo, qui septem annos in hoc schismate tollendo defudauit, pontificatum vltro resignauit. Post hæc innocentis vitæ famæque integerrimæ pontifex Innocentius obiit octauo Kalendas Octobris, anno Domini M C X L I I I. cum sedisset annos quatuordecim, menses septem, dies octo. Vrspergensis in chronico scribit eum annos dumtaxat tredecim, menses septem pontificiam sedem obtinuiffe.

EPISTOLA I.

INNOCENTII PAPÆ II.

AD RAINALDVM RHEMENSEM, HVGONEM
ROTHOMAGENSEM, HVGONEM TYRONENSEM,
archiepiscopos, eorumque suffraganeos.

De parricidio sancti Thomæ.

GRAVIORA delicta, &c. Extat in Concilio Iotrensi post
epistolas infra posito.

EPISTOLA II.
 INNOCENTII PAPÆ II.

AD LOTHARIUM ET RICHIZAM.

Concedit allodium terrarum comitissæ Mathildæ.

*Innocentius papa II. Lothario imperatori Augusto
 & Riget imperatrici.*

SI auctoritas sacra pontificum & potestas imperialis vere glutino caritatis adinuicem complentur, omnipotenti debitus famulatus libere poterit exhiberi, & Christianus populus grata pace & tranquillitate gaudebit. Nihil enim in præfenti sæculo est pontifice clarius, nihil rege sublimius, nihil est quod lumine clariore præfulgeat quam recta fides in principe, nihil est quod ita nequeat occasui subiacere quam vera religio. Quæ nimirum omnia tanto manifestius, Deo gratias, in persona tua clarescunt, quanto ab ineunte ætate amator religionis & cultor iustitiæ extitisse cognosceris, & nouissime diebus istis, nec personæ tuæ, nec propriæ parcendo pecuniæ, pro beati Petri seruitio multos labores & immensa pericula pertulisti. Cum ergo, testante sacro eloquio, etiam mali patres bona data filiis suis debeant impartire, dignum profecto est, ut nos, qui, disponente Domino, vniuersis catholicæ ecclesiæ filiis debemus solitudine paterna consulere, personam tuam arctius diligamus, & tamquam specialissimo ecclesiæ defensori, in his quæ ad statum imperii in suo robore conseruandum, & vtilitatem ac liberationem catholicæ ecclesiæ spectare noscuntur, tam secundum ecclesiasticum officium, quam temporaliter imperatoriam potentiam augeamus. Hoc nimirum intuitu allodium bonæ memoriæ comitissæ Mathildæ, quod vtrique ab ea beato Petro constat esse collatum, vobis committimus, & ex apostolicæ sedis dispensatione concedimus, atque in præsentia fratrum nostrorum archiepiscoporum, episcoporum, abbatum, nec non principum & baronum, per anulum inuestimus: ita videlicet ut centum libras argenti singulis annis nobis & successoribus nostris exoluas, & post tuum obitum proprietas ad ius & dominium sanctæ

Concil. Tom. 27.

M ij

Romanæ ecclesiæ cum integritate absque diminutione & molestia reuertatur. Quod si nos vel successores nostros in eandem terram venire, manere, transire oportuerit; tam in susceptione, quam in procuratione, atque securo conductu, prout apostolica sedes decreuerit, honoremur. Qui vero arces tenuerit, vel rector terræ fuerit, beato Petro & nobis nostrisque successoribus fidelitatem faciant. Ceterum pro caritate vestra nobili viro Henrico Bauariæ duci genero vestro, & filia vestræ uxori eius, eandem terram cum præfato censu & supradictis conditionibus apostolica benignitate concedimus; ita tamen ut idem dux hominum faciat & fidelitatem beato Petro, ac nobis nostrisque successoribus iuret. Post quorum obitum prædictum comitissæ Mathildæ allodium & ius & dominium sanctæ Romanæ ecclesiæ, sicut supradictum est, integrum & absque diminutione atque difficultate aliqua reducatur; saluo tamen semper in omnibus eiusdem sanctæ Romanæ ecclesiæ iure ac proprietate. Datum Laterani sexto Idus Iunii.

EPISTOLA III.

INNOCENTII PAPÆ II.

AD ATTONEM EPISCOPVM PISTORIENSEM.

De immunitate ecclesiæ Pistoriensis concessa.

Innocentius episcopus seruus seruorum Dei, venerabili fratri Attoni Pistoriensi episcopo, eiusque successoribus canonicè promouendis, in perpetuum.

PISTORIENSIS ecclesia, largiente auctore omnium bonorum Domino, in Tusciæ partibus a longe retro temporibus huius specialis prærogatiuæ munus obtinuit, ut sapientum & discretorum pastorum regimine præfulgeret, & tam in spiritualibus quam in temporalibus per eorum industriam gratum Deo susciperet incrementum. Gaudemus equidem, & debita iucunditate lætamur, quoniam supernæ dispositionis prouidentia te, venerabilis frater Atto episcope, sapientem utique virum, & in religione probatum, eiusdem loci pastorem constituit, & ad gubernandum & instruendum doctrinæ & vitæ exemplo

populum suum miseratione diuina vocauit. Quanto igitur vita tua religiosior est, & præfata Pistoriensis ecclesia, cui auctore Deo præfides, existit beato Petro deuotior, tanto ex iniuncto apostolatus officio magis grata nobis incumbit necessitas, vt prænominatam ecclesiam tibi a Deo commissam auctoritate apostolica priuilegiis muniamus, & ei ius suum illibate & integre obseruemus. Ad exemplar igitur prædecessorum nostrorum felicitis memoriæ Urbani & Paschalis Romanorum pontificum præfenti decreto statuimus, vt vniuersa quæ impræfentiarum eadem ecclesia iuste & legitime possidet, aut in futurum concessione pontificum, largitione regum vel principum, oblatione fidelium, seu aliis iustis modis, præstante Domino, poterit adipisci, firma sint tibi tuisque successoribus, & illibata permaneant. Statuimus etiam vt diocesis Pistoriensis episcopatus, sicut eius termini prædictorum nostrorum priuilegiis distincti sunt, sic in iure & conditione Pistoriensis episcopo sine alicuius molestia vel inquietudine perseuerent; per quos nimirum terminos subscriptæ capellæ & ecclesiæ constitutæ esse noscuntur.

SVBSCRIPTIONES.

Ego Innocentius catholicæ ecclesiæ episcopus subscripsi.

Ego Vilielmus Prænестinus episcopus subscripsi.

Ego Matthæus Albanensis episcopus subscripsi.

Ego Ioannes tituli S. Chrysogoni presbyter cardinalis subscripsi.

Ego Gottifredus cardinalis presbyter tituli S. Iustinæ subscripsi.

*Ioannis Ego Lucas presbyter cardinalis tituli sanctorum * Petri & Pauli subscripsi.

Ego Martinus presbyter cardinalis tituli sancti Stephani in Cælio monte subscripsi.

Ego Gregorius diaconus cardinalis tituli sanctorum Sergii & Bacchi subscripsi.

Ego Guido diaconus cardinalis sanctæ Mariæ in Via lata subscripsi.

Ego Odo diaconus cardinalis sancti Georgii subscripsi.

Ego Ioannes diaconus cardinalis sancti Nicolai in carcere Tulliano subscripsi.

Datum Pisis per manum HaimERICI sanctæ Romanæ ecclesiæ diaconi cardinalis & cancellarii, xii. Kalendas Ianuarii, indictione duodecima, incarnationis dominicæ M CXXXIII. pontificatus vero domini Innocentii papæ II. anno quarto.

INNOCENTII PAPÆ II.

AD VVILIELMVM HIEROSOLYMITANVM
PATRIARCHAM.

In causa Tyriæ dicecesis.

*Innocentius episcopus servus servorum Dei venerabili fratri
Vvilielmo Hierosolymitano patriarchæ salutem
& apostolicam benedictionem.*

MAGISTERIVM totius ecclesiæ & ecclesiasticæ institutionis beato Petro apostolorum principi caelesti privilegio esse collatum euangelica declarat auctoritas. *Et infra:* Miramur autem, quoniam cum Romana ecclesia pro liberatione orientalis ecclesiæ tantopere laborauerit, & filiorum multorum sanguinem effundendo, corda tam ecclesiasticorum quam sæcularium ad eius seruitium excitauerit, nequaquam, prout conuenit, eidem matri suæ hac vice respondere curasti: partim enim tibi visum fuerat, quod venerabilem fratrem nostrum Fulcherum Tyrensem archiepiscopum, more prædecessorum suorum pro susceptione pallii ad Romanam ecclesiam venientem disturbare præsumpseras, nisi & erga eum a nobis redeuntem te inhumanum difficilemque & nimis asperum exhiberes: adeo quod nec antiquam dignitatem Tyrensis ecclesiæ sibi restituere, nec de damnis sibi illatis, aut etiam de Caipha, siue Porphyria, iuxta mandatum nostrum, infra tres menses post acceptionem nostrarum literarum ei iustitiam facere volueris: cum utique satis indignum sit ut honor qui sibi, si ei obediret, ab Antiochena exhiberetur ecclesia, a te vel tuis successoribus subtrahatur. Præterea in subiectos illius nimis potestatiue diceris te habere. Quocirca auctoritate apostolica mandando tibi præcipimus, sicut eiusdem matris tuæ piis optas studiis atque solatiis confoueri, sicut in tuis necessitatibus eius patrocinii desideras adiuuari, iam dictum archiepiscopum diligas & honores, & in nullo perturbare præsumas: quin potius de omnibus, de quibus apud te querimoniam deposuerit, sibi plenam iustitiam infra quadraginta dies post-

quam præsentia scripta susceperis, exhibere non differas, nec aliquid in subditos suos contra statuta Canonum præsumas: alioquin timendum tibi est, ne tam ipsum quam suffraganeos suos a tua obedientia subtrahamus, eosque in manu nostra retineamus. Data Laterani xvi. Kalendas Ianuarii.

EPISTOLA V.

INNOCENTII PAPÆ II.

AD VVILIELMVM HIEROSOLYMITANVM.

Eiusdem argumenti.

Innocentius episcopus servus servorum Dei Vvilielmo Hierosolymitano patriarchæ salutem & apostolicam benedictionem.

QVANTO munificentia superna benignitas Hierosolymitanam ecclesiam tuis temporibus altius sublimavit, tanto magis expedit personam tuam erga fratres suos humaniorem existere, & eos, qui tibi obedientiam exhibent, caritate mutua honorare. Proinde fraternitati tuæ mandamus, quatenus venerabilem fratrem nostrum Fulcherium Tyrensem archiepiscopum, qui ex mandato sanctæ Romanæ ecclesiæ tibi obedit, fraterni amoris intuitu diligas & honores: solícite providens, ne sibi gravamen aliquod inferas; vel sub obtentu huiuscemodi subiectionis, quæ utique ex beneficentia apostolicæ sedis tibi & ecclesiæ Hierosolymitanæ impenditur, Tyrensis ecclesia nobilis & famosa suæ iustitiæ aut dignitatis patiatum aliquod detrimentum. Indignum est enim ut honor qui sibi, si ei obediret, ab Antiochia exhiberetur, a te vel tuis successoribus subtrahatur. Data Albani decimosexto Kalendas Augusti.

EPISTOLA VI.

INNOCENTII PAPÆ II.

AD GERARDVM TRIPOLITANVM, R. TORTOSANVM
ET H. BYBLITANVM EPISCOPOS.

Eiusdem argumenti.

Innocentius episcopus seruus seruorum Dei venerabilibus fratribus Gerardo Tripolitano, R. Tortosano, & H. Byblitano, episcopis salutem & apostolicam benedictionem.

SCIRE debet vestra fraternitas, quoniam status ecclesiæ stunc clarius elucescit, cum gradus in ea constituti illæsi seruantur, & quæ debetur prælati singulis absque contentione seu contradictione reuerentia exhibetur. Vnumquemque etenim ex his qui subiecti sunt considerare conuenit, quanta suos prælatos, si quos habeat, reuerentia & honorificentia debeat honorare: quæ si iniuste & immerito subtrahantur, vnitatis status profecto nutabit, ad quem ecclesiastica doctrina ob maiorem firmitatem diligenti consideratione omnia in se ordinando reduxit. Ne igitur ecclesiarum vestrarum honor vel dignitas ob contentionem seu rebellionem indebitam minuatur vel annulletur, per apostolica vobis scripta mandamus atque præcipimus, quatenus venerabili fratri nostro Fulcherio Tyrensi archiepiscopo tamquam metropolitano vestro debitam obedientiam & reuerentiam deferatis. Nos enim vos & ecclesias vestras Tyrensi ecclesiæ, quæ vestra metropolis est, auctoritate apostolica restituimus, & a iuramento vel fidelitate, qua patriarchæ Antiocheno estis adstricti, eodem modo absoluiamus. Si vero nostris mandatis obedire, & intra tres menses post harum acceptionem literarum ad obedientiam prædicti fratris nostri redire neglexeritis, sententiam, quam ipse in vos canonicè promulgabit, nos auctore Deo ratam habebimus. Datum Laterani decimo sexto Kalendas Februarii.

EPI-

EPISTOLA VII.

INNOCENTII PAPÆ II.

AD RADVLPHVM PATRIARCHAM ANTIOCHENVM.

Eiusdem argumenti.

*Innocentius episcopus seruus seruorum Dei venerabili fratri
Radulpho Antiocheno patriarchæ salutem
& apostolicam benedictionem.*

SANCTORVM Canonum institutionibus continetur, vt
Synusquisque suis terminis contentus existat, nec in alie-
na iura irreat. Ea etiam quæ nobis fieri nolumus, tam di-
uinis quam humanis legibus, proximis nostris facere pro-
hibemur. Quæ cum ita sint, fraternitati tuæ mandamus,
quatenus suffraganeos Tyrensis ecclesiæ non impedias,
quin venerabili fratri nostro Fulcherio archiepiscopo, me-
tropolitano suo, debitam obedientiam & reuerentiam de-
ferant: alioquin canonicis sanctionibus contrahitur, si me-
tropolitani a suis suffraganeis obedientia subtrahatur.
Optamus enim vt circa prælatos & subditos suum ius &
proprius ordo absque contradictione seruetur. Datum
Laterani decimosexto Kalendas Februarii.

EPISTOLA VIII.

INNOCENTII PAPÆ II.

AD BALDVINVM BERYCENSEM, BERNARDVM
SIDONIENSEM, ET IOANNEM PTOLEMAIDENSEM
episcopos.

Eiusdem argumenti.

*Innocentius episcopus seruus seruorum Dei venerabilibus fratri-
bus Balduino Berycensi, Bernardo Sidoniensi, Ioanni Ptole-
maidensi episcopis, salutem & apostolicam benedictionem.*

Ad hoc sancti patres diuersos esse in ecclesia gradus &
ordines voluerunt, vt, dum subiectionem & reueren-
tiam minores maioribus exhibent, vnâ fieret ex diuersitate
connexio, & recte officiorum gereretur administratio sin-
gulorum. Grauat autem nos, & valde miramur, quod

Concil. Tom. 27.

N

^{1. Reg. 15.} cum vobis iam pridem literis apostolicis præceperimus, vt venerabili fratri nostro Fulcherio Tyrensi archiepiscopo, metropolitano vestro, obedientiam & reuerentiam exhiberetis, quasdam occasiones & interpretationes minus idoneas prætendendo, id facere contempsistis: cum vtique quasi peccatum ariolandi sit repugnare, & quasi scelus idololatriæ nolle acquiescere. Mandamus itaque vobis, & auctoritate apostolica iterato præcipimus, quatenus omni occasione submota eidem fratri nostro de cetero pareatis: nec sub obtentu obedientiæ, quam alicui primati dependitis, sibi subiectionem & reuerentiam metropolitano vestro debitam aliquatenus subtrahatis. Quod si contemptores vltius extiteritis, sententiam, quam idem archiepiscopus in vos canonicè protulit aut protulerit, nos auctore Domino ratam habebimus. Si vero pro eo quod eidem fratri nostro obdieritis a patriarcha Hierosolymitano aliquid contra vos fuerit constitutum, nos eandem sententiam viribus carere decernimus, & nullius momenti esse censemus. Data Laterani, decimosexto Kalendaras Februarii.

EPISTOLA IX.

INNOCENTII PAPÆ II.

AD ROGERIVM SICILIÆ REGEM.

Regium titulum illi ab Honorio concessum confirmat.

Innocentius episcopus seruus seruorum Dei carissimo in Christo filio Rogerio illustri & glorioso Siciliæ regi, eiusque heredibus, in perpetuum.

Q vos dispensatio diuini consilii ad regimen & salutem populi ab alto elegit, & prudentia, iustitia, aliarumque virtutum decore decenter ornauit, dignum & rationabile est, vt sponsa Christi, sancta & apostolica Romana mater ecclesia, affectione sincera diligat, & de sublimibus ad sublimiora promoueat. Manifestis siquidem probatum est argumentis, quod egregiæ memoriæ strenuus & fidelis miles beati Petri Robertus Guiscardus prædecessor tuus dux Apuliæ magnificos & potentes hostes ecclesiæ viriliter expugnauit, & posteritati suæ dignum memoria nomen &

imitabile probitatis exemplum reliquit. Pater quoque tuus illustris recordationis Rogerius per bellicos sudores & militaria certamina inimicorum Christiani nominis intrepidus extirpator, & Christianæ religionis diligens propagator, utpote bonus & deuotus filius, multimoda obsequia matri suæ sanctæ Romanæ ecclesiæ impertiuit. Vnde & prædecessor noster religiosus & prudens papa Honorius nobilitatem tuam de prædicta generositate descendente intuitus, plurimum de te sperans, & prudentia ornatum, iustitia munitum, atque ad regimen populi te idoneum esse credens, valde dilexit, & ad altiora prouexit. Nos ergo eius vestigiis inhærentes, & de potentia tua ad decorem & vtilitatem sanctæ Dei ecclesiæ spem atque fiduciam obtinentes, regnum Siciliae, quod utique, prout in antiquis refertur historiis, regnum fuisse non dubium est, tibi ab eodem antecessore nostro concessum, cum integritate honoris regii & dignitate regibus pertinente, excellentiæ tuæ concedimus, & apostolica auctoritate confirmamus. Ducatum quoque Apuliæ tibi ab eodem collatum, & insuper principatum Capuanum, integre nihilo minus nostri fauoris robore communimus, tibi que concedimus. Et ut ad amorem atque obsequium B. Petri apostolorum principis, & nostrum, ac successorum nostrorum, vehementius astringaris, hæc ipsa, id est regnum Siciliae, ducatum Apuliæ, & principatum Capuæ, heredibus tuis, qui nobis & successoribus nostris, nisi per nos & successores nostros remanserit, ligium homagium fecerint, & fidelitatem quam tu iurasti iurauerint, tempore videlicet competenti, & loco non suspecto, sed tuto nobis & ipsis, atque salubri, duximus concedenda: eosque super his quæ concessa sunt, Deo propitio, manutenebimus. Quod si per eos forte remanserit, iidem heredes tui nihilo minus teneant quod tenebant sine diminutione. Census autem, sicut statutum est, id est sexcentorum scifatorum, a te tuisque heredibus nobis nostrisque successoribus singulis annis reddatur, nisi forte impedimentum interueniat: remouente vero te impedimentum nihilo minus persoluetur. Tua ergo, fili carissime, interest ita te erga honorem atque seruitium matris tuæ sanctæ Romanæ ecclesiæ deuotum & humilem exhibere, ita temetipsum in eius opportuni-

tatibus exercere, vt de tam deuoto & glorioſo filio ſedes apoſtolica gaudeat, & in eius amore quieſcat. Si qua ſine eccleſiaſtica ſæculariſve potentia huic noſtræ conceſſioni temere contraire tentauerit, donec præſumptionem ſuam ſatiſfactione coerceat, indignationem Dei omnipotentis & beatorum Petri & Pauli apoſtolorum eius incurrat, &, quouſque reſipuerit, anathematis ſententia percellatur. Amen.

Ego Innocentius catholicæ eccleſiæ epiſcopus.

Ego Albericus Oſtienſis epiſcopus.

Haimericus ſanctæ Romanæ eccleſiæ diaconus cardinalis.

Datum in territorio *Mamanenſi per manum Haimerici cancellarii vi. Kalendas Auguſti, indiſtione ſecunda, incarnationis dominicæ anno milleſimo centeſimo trigeſimonono, pontificatus vero domini Innocentii papæ ſecundi anno decimo.

*Mama-
nonſi

EPISTOLA X.

INNOCENTII PAPÆ II.

AD HENRICVM SENONENSEM ET RAINALDVM
RHEMENSEM.

De Abailardo & Arnaldo damnatis, & monaſterio
includendis, libriſque eorum comburendis.

TESTANTE Apoſtolo, &c. *Extat infra in Concilio Senonenſi ſub Innocentio II.*

EPISTOLA XI.

INNOCENTII PAPÆ II.

AD SAMSONEM RHEMENSEM, HENRICVM
SENONENSEM, ET BERNARDVM ABBATEM
Clarauallenfem.

Eiuſdem argumenti.

PRÆSENTIA ſcripta, &c. *Extat in fine Concilii Lateranenſis generalis infra ſub Innocentio II.*

EPISTOLA XII.

INNOCENTII PAPÆ II.

AD STEPHANVM SANCTI MEMMII ABBATEM.

De priuilegiis eiusdem monasterii.

*Innocentius episcopus seruus seruorum Dei dilecto filio Stephano
ecclesiæ sancti Memmii eiusque successoribus regulariter
substituendis in perpetuum.*

OFFICII nostri nos hortatur auctoritas pro ecclesiarum statu satagere, & earum quieti & vtilitati salubriter, auxiliante Domino, prouidere. Dignum namque & honestati conueniens esse dignoscitur, vt qui ad earum regimen assumpti sumus eas & a prauorum hominum nequitia tueamur, & beati Petri atque apostolicæ sedis patrocinio muniamus. Proinde, dilecte in Domino fili Stephane abbas, ecclesiam sancti Memmii, cui Domino auctore præesse dignosceris sub apostolicæ sedis protectione suscipimus, & præsentis scripti pagina communimus. Statuentes vt quascumque possessiones, quæcumque bona, præfata ecclesia impræsentiarum iuste & legitime possidet, aut in futurum concessione pontificum, liberalitate principum, oblatione fidelium, præstante Domino, poterit adipisci, firma tibi tuisque successoribus & illibata permaneant. Sane per hoc apostolicæ sedis priuilegium constituimus, vt post sæcularium canonicorum decessum nullus in prædicta beati Memmii ecclesia nisi regularem vitam professus substituatur canonicus, ac decedentium canonicorum præbendæ in vsus fratrum regularium redigantur. Obeunte vero te nunc eiusdem loci abbate, nullus ibi abbas nisi regularis canonicus, & secundum beati Augustini regulam, subrogetur. Decernimus ergo vt nulli omnino hominum liceat prænominatam ecclesiam temere perturbare, aut eius possessiones auferre, vel ablatas retinere, minuere, vel temerariis vexationibus fatigare. Si qua igitur in futurum ecclesiastica sæcularisve persona hanc nostræ constitutionis paginam sciens contra eam venire tentauerit, iram Dei & beatorum Petri & Pauli indignationem incurrat, atque in extremo examine districtæ

ultioni subiaceat, nisi præsumptionem suam digna satisfactione correxerit. Cunctis autem eidem loco iusta seruantibus sit pax Domini nostri Iesu Christi, quatenus hic fructum bonæ actionis percipiant, & apud districtum Iudicem præmia æternæ pacis inueniant. Amen. *Sic signatum:*

Ego Innocentius catholicæ ecclesiæ episcopus.

Datum Iotti per manum HaimERICI sanctæ Romanæ ecclesiæ diaconi cardinalis & cancellarii, v. Kalendas Martii, indictione IX. incarnationis dominicæ anno MCXXXI. pontificatus autem domini Innocentii II. papæ anno secundo. Sigillatum laqueo rubro sigilli plumbei.

CONCILIVM CLAROMONTANVM
INNOCENTII PAPÆ AVCTORITATE INDICTVM,
quo Anacletus antipapa & inuasor sedis apostolica
condemnatur, anno Domini MCXXX.

ANNO
CHRISTI
1130.

NOTA.

Causa &
acta Con-
cili.

Concilium.] Initio pontificatus hanc Synodum apud Claromontem in Gallia celebratam esse propter schismaticum & pseudo-pontificem Anacletum testatur Otto Frisingensis lib. 7. cap. 18. his verbis: *Non multo post Honorio mortuo grauisimum schisma in ecclesia oritur, Innocentio canonice electo, filio Petri Leonis violentia amicorum suorum qui fortissimi in Vrbe erant, fauente sibi Rogerio Siculo, intruso. Cui dum Innocentius resistere non valeret, Vrbe cedit, transiensque Alpibus Gallias ingreditur, vbi in regno Gallici regis in ciuitate apud Claromontem Concilium celebrans nuntios Lotharii Conradum Iuuaniensem, Eribertum Monasteriensem, episcopos obuios habuit. Eadem Synodo Anacletum condemnatum fuisse testatur Platina in vita Innocentii his verbis: Innocentius, celebrato apud Claromontem Concilio, Petrum antipapam cum sectatoribus damnauit. Hæc ille.*

CONCILIVM STAMPENSE
CONTRA ANACLETVM ANTIPAPAM
congregatum anno Domini MCXXX. tempore Inno-
centii II.

NOTA.

Innocentii
electio ap-
probat.

Concilium.] In hac Synodo, auctore sancto Bernardo, damnatum esse Petrum antipapam, qui se Anacletum nominabat, contra vero